

Az idén nem lesz tavaszi árvíz

229 év alatt 44-szer volt árvíz Budapesten

A tavasszal Budapest is sokat szenved a Duna áradásai miatt, bár az idők folyamán nagyon erős gátak közé szorította a nagy folyót.

A pesti árvizekről 1712 óta vannak feljegyzések, de az akkori vízállás magasságát nem örökítették meg. Ettől az évtől számítva 1941-ig, vagyis 229 év leforgása alatt 44 esetben volt árvíz fővárosunkban, értvén árvíz alatt a Duna vízszintjének 6 méter fölé való emelkedését.

Átlagosan tehát minden féltizedre esett egy ilyen természeti csapás. Voltak szerencsétlen idők, mint pl. 1740—1748 között, amikor 8 év alatt ötször öntött ki a Duna, sőt az 1740-es árvíz volt valamennyi között mindmáig a legnagyobb. A Duna vize akkor 10 méter 24 centiméterre nőtt és csak azért nem okozott nagyobb pusztítást, mert Pest akkoriban csak gyéren lakott, pár házból álló hely volt. Buda nagyobb volt nála, de ezt viszont magasabb fekvése jobban megóvta az árvizek pusztításaitól.

Az 1740-es árvíznek ilyen csekély rombolása mellett érthető, miért tartják az 1838. évi katasztrófát a legnagyobbnak, bár akkor a vízmagasság csúcspontja csak 9 méter 67 centiméter volt, tehát több, mint félméterrel kevesebb az előbbinél.

Az 1838. évi árvíz Pestet sújtotta leginkább, különösen annak mélyebben fekvő részeit, a Terézvárost és a Józsefvárost.

Mivel a város területe Kőbánya felé emelkedik, a kár ebben az irányban haladva fokozatosan kevesebb volt ugyan, de mivel itt akkoriban igazán csak elszórva voltak házak, érthető, hogy Pest házainak majdnem háromnegyedrészre rombadőlt és a maradék is megrongálódott. Buda magasabb fekvésénél fogva ismét szerencsésebb volt.

A város 1838-ban 7505 házból állott, ebből rombadőlt 2882, megrongálódott 1363.

Pest és Buda házainak majdnem 40%-a összedőlt, további 20%-a pedig megrongálódott. Pest aránytalanul többet szenvedett, az összedőlt házak 80%-a Pesten volt.

Legsúlyosabban a Terézvárost és Józsefvárost érintette az áradás, ezeknek a városrészeknek házai közül 60, ill. 70%-a omlott össze, rongálódás nélkül is mindössze egytized-egyötödrészüik maradt. A magasabban fekvő Ferencváros, mely akkor a legkülsőbb városrész volt, nem sok kárt szenvedett. Budán a legmélyebben fekvő Óbuda járt legrosszabbul, alig maradt olyan háza, mely legalább is meg ne rongálódott volna. A többi budai városrészek jelentéktelen károkat szenvedtek.

Mint érdekességet kell megemlíteni, hogy az árvíz irányja folytán a Dunához a pesti oldalon legközelebb és legalacsonyabb szinten lévő Belváros a többi városrészekhez képest igen csekély károkat szenvedett, házainak alig egyharmadrésze dőlt össze és rongálódott meg, valószínűleg mert itt voltak a legjobb építésű házak.

Ehhez a nagy árvízhez fog-

ható, az 1740. évit csekély károkozása folytán nem számítva, nem volt. Ezen a két eseten kívül mindössze nyolcszor emelkedett a Duna a 7 méteres magasság fölé, 36 esetben 6 és 7 méter között volt a vízszintmagasság.

A huszas években, 1926-ig bezárólag négyszer volt árvíz. Azóta 13 évi szünet után 1939, 1940, 1941-ben volt árvíz Budapesten.

Az idén pedig a tél olyan kevés havat hozott, hogy tavaszi árvíz alig képzelhető.